

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 29.05.1997
COM(97) 251 def.
97/ 0019 (CNS)

Gewijzigd voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

**betreffende de ondertekening en de
sluiting van een Internationale Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap,
Canada en de Russische Federatie betreffende normen voor humane
vangmethoden met behulp van vallen**

(door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2
van het EG-verdrag ingediend)

Voorstel voor een Besluit van de Raad betreffende de ondertekening en de sluiting van een Internationale Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, Canada en de Russische Federatie betreffende normen voor humane vangmethoden met behulp van vallen

Toelichting

1. Op 27 januari 1997 werd bij de Raad het voorstel ingediend voor een besluit van de Raad betreffende de ondertekening en sluiting van een internationale overeenkomst betreffende normen voor humane vangmethoden met behulp van vallen (COM(97)17def.). Deze overeenkomst stemde geheel overeen met de onderhandelingsrichtsnoeren die de Raad in juni 1996 had goedgekeurd.
2. Op 24 februari 1997 heeft de Raad conclusies vastgesteld waarbij de Commissie werd verzocht opnieuw contact op te nemen met Canada en de Russische Federatie om de overeenkomst op een aantal punten aan te passen aan aanbevelingen en voorstellen die in de Raad waren gedaan.
3. Een gewijzigde overeenkomst werd op 21 mei ondertekend door de Commissie en Canada en op 2 juni door de Russische Federatie. Deze tekst die bij het onderhavige gewijzigde voorstel voor een besluit is gevoegd, is nog steeds in overeenstemming met de onderhandelingsrichtsnoeren die de Raad in juni 1996 heeft goedgekeurd en komt tevens overeen met de aanvullende voorstellen die de Raad op 24 februari 1997 heeft gedaan.

**Gewijzigd voorstel voor een Besluit van de Raad betreffende de ondertekening
en de sluiting van een Internationale Overeenkomst tussen de Europese
Gemeenschap, Canada en de Russische Federatie betreffende normen voor
humane vangmethoden met behulp van vallen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 113 en 100A, tezamen gelezen met artikel 228, derde alinea, eerste deel;

Gezien het voorstel van de Commissie;

Gezien het advies van het Europees Parlement;

Gelet op het besluit van de Raad van juni 1996 waarbij de Commissie gemachtigd werd met Canada, de Russische Federatie, de Verenigde Staten, en elk ander geïnteresseerd land te onderhandelen over een kaderovereenkomst betreffende humane vangmethoden;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 3254/91¹ van de Raad, en met name in artikel 3, lid 1, tweede streepje, verwezen wordt naar internationaal overeengekomen normen voor humane vangmethoden met behulp van vallen, waaraan derde landen die de wildklem niet hebben verboden moeten voldoen om pelzen en uit bepaalde diersoorten vervaardigde producten naar de Gemeenschap te kunnen uitvoeren;

Overwegende dat op 1 januari 1996 geen internationale normen voor humane vangmethoden met behulp van vallen waren vastgesteld; dat derde landen derhalve niet konden garanderen dat de op hun grondgebied gebruikte methoden om de in Bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 3254/91 van de Raad genoemde diersoorten te vangen conform waren aan de op internationaal gebied overeengekomen normen voor humane vangmethoden met behulp van vallen;

Overwegende dat de Commissie op 12 januari 1996 een voorstel bij de Raad heeft ingediend tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3254/91²;

Overwegende dat de overeenkomst die bij dit voorstel is gevoegd in overeenstemming is met de hierboven genoemde onderhandelingsrichtsnoeren; dat deze overeenkomst derhalve beantwoordt aan het begrip van internationaal overeengekomen normen op het gebied van de humane vangst met behulp van vallen waarvan sprake is in artikel 3, lid 1, tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 3254/91 van de Raad;

Overwegende dat de overeenkomst voornamelijk ten doel heeft geharmoniseerde technische voorschriften voor de produktie en het gebruik van vallen vast te stellen, aan de hand waarvan het mogelijk is het welzijn van de gevangen dieren voldoende te

1 PB nr. L 308 van 9.11.1991, blz. 1

2 COM(95)737def. van 15.12.1995

beschermen, alsmede de handel tussen de Partijen in vellen, pelzen en producten vervaardigd van onder de overeenkomst vallende diersoorten te vergemakkelijken;

Overwegende dat het voor de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst noodzakelijk is een tijdschema vast te stellen zodat, met het oog op de certificatie, kan worden getoetst of vellen aan de normen van de overeenkomst voldoen en niet-gecertificeerde vellen kunnen worden vervangen;

BESLUIT:

Artikel 1

De overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, Canada en de Russische Federatie betreffende normen voor humane vangmethoden met behulp van vellen wordt goedgekeurd.

De tekst van deze overeenkomst is bij dit besluit gevoegd, alsmede de verklaringen die bij ondertekening van de overeenkomst gedeponneerd dienen te worden.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is de overeenkomst te ondertekenen.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter

**OVEREENKOMST INZAKE INTERNATIONALE NORMEN
VOOR DE HUMANE VANGST VAN DIEREN MET BEHULP VAN VALLEN**

De Europese gemeenschap,

de Regering van Canada

en

de Regering van de Russische Federatie,

Partijen bij deze Overeenkomst (hierna te noemen "de Partijen");

Herinnerend aan hun diepe gehechtheid aan de ontwikkeling van internationale normen voor de humane vangst van dieren die gebaseerd zijn op wetenschappelijk onderzoek alsmede op empirische en concrete gegevens;

Nogmaals bevestigend dat elke Partij, overeenkomstig het Handvest der Verenigde Naties en de beginselen van het internationaal recht, het soevereine recht heeft haar eigen hulpbronnen te exploiteren in overeenstemming met haar eigen ontwikkelings- en milieubeleid en dat elke Partij verantwoordelijk is voor de instandhouding van de biologische diversiteit op haar grondgebied en voor het duurzame gebruik van haar biologische rijkdommen;

Erkennend dat de duurzame exploitatie van wilde dieren ten bate van de mens verenigbaar is met de beginselen van de mondiale strategie voor het behoud van de biosfeer, de Wereldcommissie voor milieu en ontwikkeling en de Conferentie van de Verenigde Naties inzake milieu en ontwikkeling;

Wijzend op de verbintenis, die ook door de Lid-Staten van de Internationale Unie voor het behoud van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen (IUCN) op haar 18e algemene vergadering bij Resolutie 18.25 is aangegaan, om zo snel mogelijk een einde te maken aan het gebruik van wrede vangtuigen;

Erkennend dat de werkzaamheden ter ontwikkeling van internationale normen voor de humane vangst van zoogdieren, die in 1987 door de Internationale Organisatie voor normalisatie (ISO) zijn aangevat, nog niet zijn voltooid;

Erkennend dat internationale technologische normen in eerste instantie onder meer ten doel hebben de communicatie te verbeteren en de handel te vergemakkelijken;

Erkennend dat met name in Canada, de Verenigde Staten van Amerika, de Russische Federatie en de Europese Gemeenschap al zeer veel onderzoek is gedaan met het oog op de ontwikkeling van meer humane en praktische vangmethoden;

Met nadruk wijzend op de aanzienlijke hoeveelheid werk die is verricht door de werkgroep voor de ontwikkeling van internationale normen voor de humane vangst van dieren, die bestond uit deskundigen uit Canada, de Verenigde Staten van Amerika, de Russische Federatie en de Europese Gemeenschap;

Zich ervan bewust dat, ondanks het ontbreken van internationale normen voor de humane vangst van dieren, in diverse rechtssystemen vanuit uiteenlopende benaderingen wetgeving is ingevoerd om de vangmethoden te verbeteren en het welzijn van de wilde dieren te bevorderen; en

Erkennend dat de interne constitutionele en institutionele regelgeving van elke Partij bepaalt welke autoriteit in eerste instantie bevoegd is voor de toepassing van de normen inzake de humane vangst van dieren binnen haar rechtsgebied,

Zijn als volgt overeengekomen:

ARTIKEL 1 *Omschrijvingen*

Met het oog op deze Overeenkomst wordt verstaan onder:

“Vallen”: mechanische vangtuigen, zowel voor het doden als, in voorkomend geval, het levend insluiten van dieren;

“Vangmethoden”: de vallen en de manier waarop deze worden opgezet (bijvoorbeeld: doelsoort(en), plaatsing, lokmiddelen, lokaas en natuurlijke milieuomstandigheden);

“Humane vangmethoden”: de door de bevoegde autoriteiten gecertificeerde vallen die in overeenstemming zijn met de normen inzake de humane vangst van dieren (de “normen” die in bijlage I van deze Overeenkomst zijn opgenomen), voor zover zij worden opgezet overeenkomstig de gebruiksaanwijzingen van de fabrikant.

ARTIKEL 2 *Doelstellingen*

De doelstellingen van deze Overeenkomst zijn:

- a) de vaststelling van normen inzake humane vangmethoden;
- b) de versterking van het overleg en de samenwerking tussen de Partijen met het oog op de toepassing en de ontwikkeling van deze normen; en
- c) de bevordering van de handel tussen de Partijen.

ARTIKEL 3

Toepassingsgebied

Deze Overeenkomst is van toepassing op de vangmethoden en de certificatie van vallen voor het vangen van de in het wild levende terrestrische of semi-aquatische zoogdieren die in bijlage I worden genoemd, en zulks

- a) met het oog op het beheer van de wilde fauna en flora met inbegrip van de bestrijding van plagen;
- b) voor het verkrijgen van bont, huiden of vlees; en
- c) voor de vangst van zoogdieren in het kader van de instandhouding daarvan.

ARTIKEL 4

Verplichtingen krachtens andere internationale overeenkomsten

1. Niets in deze Overeenkomst doet afbreuk aan de rechten en verplichtingen die voor de Partijen die lid zijn van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) voortvloeien uit de *Overeenkomst van Marrakesh tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie*.
2. Wat betreft de Partijen die geen lid zijn van de WTO, doet niets in deze Overeenkomst afbreuk aan hun rechten en verplichtingen krachtens de in bijlage II genoemde bilaterale overeenkomsten tussen die Partijen.

ARTIKEL 5

Bestaande maatregelen

Elke Partij mag op haar grondgebied het verbod handhaven op het gebruik van vallen waarvan het gebruik verboden was op de dag van de inwerkingtreding van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 6

Internationale samenwerking

Onverminderd het bepaalde in artikel 9 komen de Partijen overeen:

- a) rechtstreeks of in het kader van bevoegde internationale organisaties met elkaar samen te werken ten aanzien van vraagstukken van gemeenschappelijk belang die samenhangen met deze Overeenkomst; en
- b) op basis van gemeenschappelijk voordeel en vanuit de wens de handel te vergemakkelijken, de multilaterale samenwerking op het gebied van humane vangmethoden te ontwikkelen en te intensiveren.

ARTIKEL 7

Door de Partijen aangegane verplichtingen

Overeenkomstig het schema van bijlage I neemt elke Partij de nodige maatregelen om te garanderen dat haar respectieve bevoegde autoriteiten:

- a) passende procedures instellen voor de certificatie van vallen overeenkomstig de normen;
- b) ervoor zorgen dat de vangmethoden die op hun grondgebied worden toegepast, in overeenstemming zijn met de normen;
- c) het gebruik verbieden van vallen die niet overeenkomstig de normen zijn gecertificeerd¹; en
- d) van de fabrikanten verlangen dat zij gecertificeerde vallen als zodanig identificeren en aanwijzingen verstrekken voor de juiste manier van opzetten, het veilige gebruik en het onderhoud daarvan.

ARTIKEL 8

Tenuitvoerlegging van de normen

Bij de tenuitvoerlegging van de normen spannen alle bevoegde autoriteiten van de Partijen zich in om te garanderen dat:

- a) passende procedures worden ingesteld voor:
 - i) het verlenen en intrekken van vergunningen om vallen te gebruiken; en
 - ii) het toezicht op de naleving van de wetgeving inzake humane vangmethoden;
- b) de vallenzetters worden opgeleid in de humane, veilige en doeltreffende toepassing van vangmethoden, met inbegrip van nieuwe methoden naarmate die worden ontwikkeld; en
- c) bij de instelling van de interne certificatieprocedures rekening wordt gehouden met de in bijlage I opgenomen richtsnoeren voor de beproeving van vallen.

ARTIKEL 9

Verdere ontwikkeling van de normen

De Partijen:

- a) bevorderen en stimuleren onderzoek dat gericht is op de gestage ontwikkeling van de normen; en

¹ De Partijen komen overeen dat artikel 7 het bouwen en gebruiken van vallen door individuele personen niet in de weg staat, voor zover die vallen in overeenstemming zijn met een ontwerp dat door de betrokken bevoegde autoriteit is goedgekeurd.

- b) onderwerpen drie jaar na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst bijlage I voor de eerste maal aan een herbeoordeling en actualisering, met name in het licht van de resultaten van het onder a) bedoelde onderzoek.

ARTIKEL 10

Afwijkingen

1. Afwijkingen van de in artikel 7 bedoelde verplichtingen kunnen door de bevoegde autoriteit in specifieke gevallen worden toegestaan op voorwaarde dat zij niet op zodanige wijze worden gebruikt dat de doelstellingen van de Overeenkomst daardoor worden ondermijnd, en wel in de volgende gevallen:
 - a) in het belang van de volksgezondheid en de veiligheid;
 - b) ter bescherming van openbare en particuliere eigendommen;
 - c) ter fine van onderzoek, educatie, aanvulling van de wildstand, herintroductie, fok of de bescherming van fauna en flora;
 - d) voor het gebruik van traditionele houten vallen die essentieel zijn voor de instandhouding van het cultureel erfgoed van inheemse gemeenschappen.
2. De krachtens lid 1 toegestane afwijkingen dienen vergezeld te gaan van een schriftelijke motivering en schriftelijk vastgelegde voorwaarden.
3. De Partijen stellen het gemeenschappelijk beheerscomité schriftelijk in kennis van de krachtens lid 1 toegestane afwijkingen en de in lid 2 bedoelde schriftelijke motivering en schriftelijk vastgelegde voorwaarden.

ARTIKEL 11

Kennisgeving en uitwisseling van informatie

1. De Partijen wisselen regelmatig informatie uit over alle kwesties die verband houden met de uitvoering van deze Overeenkomst. Zij informeren elkaar over de vooruitgang van de werkzaamheden betreffende de evaluatie van de vallen die overeenkomstig het in bijlage I opgenomen schema worden uitgevoerd, alsmede over relevant onderzoek en over gecertificeerde vallen.
2. De Partijen stellen elkaar in kennis van de bevoegde autoriteiten die met de uitvoering van deze Overeenkomst zijn belast.

ARTIKEL 12

Wederzijdse erkenning

1. Elke Partij mag op haar grondgebied het gebruik van door een andere Partij gecertificeerde vallen toestaan. Iedere weigering moet schriftelijk worden gemotiveerd.

2. Elke Partij erkent de vangmethoden van elke andere Partij als evenwaardig voor zover de vangmethoden van die andere Partij in overeenstemming zijn met de normen.

ARTIKEL 13

Handel in pelzen en bontwerk tussen de Partijen

1. Onverminderd artikel 15 en lid 2 van het onderhavige artikel alsmede de relevante bepalingen van de op 3 maart 1973 te Washington gesloten *Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten (CITES)*, mogen de Partijen geen maatregelen vaststellen die de handel in van andere Partijen afkomstige pelzen en bontwerk belemmeren.
2. Een Partij mag verlangen dat op de plaats waar de goederen op haar grondgebied worden ingevoerd, een certificaat van oorsprong wordt overgelegd:
 - a) waarin wordt verklaard dat de in te voeren pelzen - c.q. pelzen die in producten zijn verwerkt - afkomstig zijn van dieren die op het grondgebied van één van de Partijen zijn gevangen of daar door ranching zijn verkregen; en
 - b) dat een verwijzing omvat naar door de bevoegde autoriteiten afgegeven documenten met betrekking tot de oorsprong van de goederen.

ARTIKEL 14

Gemeenschappelijk beheerscomité

1. De Partijen stellen een gemeenschappelijk beheerscomité (het "Comité") in dat bestaat uit vertegenwoordigers van de Partijen. Het Comité kan alle kwesties onderzoeken die verband houden met deze Overeenkomst.
2. Het Comité komt bijeen binnen twaalf maanden na de dag waarop deze Overeenkomst in werking treedt. Het Comité komt vervolgens op geregelde tijden c.q. op verzoek van een Partij bijeen. Het Comité kan ook buiten de zittingen, via briefwisseling, bepaalde kwesties behandelen. Het Comité stelt op zijn eerste vergadering zijn reglement van orde vast.
3. De besluiten van het Comité worden bij consensus genomen.
4. Het Comité kan te gelegener tijd *ad hoc* wetenschappelijke en technische werkgroepen van deskundigen instellen om het Comité te adviseren met betrekking tot:
 - a) diverse wetenschappelijke en technische vraagstukken;
 - b) door de Partijen aan de orde gestelde uitleggingskwesties; en

- c) aanbevelingen ter regeling van geschillen.
5. Het Comité kan de Partijen wijzigingen van deze Overeenkomst voorstellen, waarbij het in voorkomend geval rekening houdt met de desbetreffende aanbevelingen van werkgroepen van deskundigen.

ARTIKEL 15

Beslechting van geschillen

1. De Partijen streven ernaar, via onderhandelingen een voor alle Partijen bevredigende regeling te treffen voor alle kwesties die samenhangen met het functioneren van deze Overeenkomst. Wanneer de betrokken Partijen er niet in slagen hun geschillen op te lossen, wordt op verzoek van één der Partijen het Comité bijeengeroepen om de kwestie te bespreken en op te lossen. Bij de behandeling van het vraagstuk dat het is voorgelegd, kan het Comité in voorkomend geval een wetenschappelijke en/of technische werkgroep *ad hoc* instellen overeenkomstig artikel 14, lid 4, van deze Overeenkomst.
2. Indien het Comité er niet in slaagt het geschil binnen negentig (90) dagen op te lossen, wordt op verzoek van de eiser een scheidsrechterlijke instantie aangewezen overeenkomstig bijlage III.
3. De scheidsrechterlijke instantie kan uitspraak doen ten aanzien van elk geschil met betrekking tot de uitlegging en de toepassing van de Overeenkomst door de Partij waartegen een klacht is ingediend.
4. De scheidsrechterlijke instantie gaat de bevoegdheden die haar door de Partijen zijn verleend, niet te buiten; zij doet geen uitspraken die verder reiken dan de werkingssfeer waarin dit artikel voorziet.
5. Dit artikel is *mutatis mutandis* van toepassing in gevallen waarbij meer dan één eiser of verweerder is betrokken.

ARTIKEL 16

Toetreding

Andere landen kunnen tot deze Overeenkomst toetreden overeenkomstig de bepalingen en op de voorwaarden die in voorkomend geval door het betrokken land en de Partijen worden overeengekomen.

ARTIKEL 17

Slotbepalingen

1. De bijlagen vormen een integrerend onderdeel van deze Overeenkomst.
2. Deze Overeenkomst treedt in werking zestig (60) dagen na de dag waarop de laatste akte van bekrachtiging, sluiting of aanvaarding overeenkomstig de voor iedere Partij geldende regels is nedergelegd.

3. Voor de toepassing van deze Overeenkomst zijn uitvoeringsmaatregelen vereist. Elke Partij komt de uit deze Overeenkomst voortvloeiende verantwoordelijkheden en verplichtingen na overeenkomstig haar interne procedures.
4. Wijzigingen van deze Overeenkomst kunnen te allen tijde door het Comité of door een der Partijen worden voorgesteld. Elke door de Partijen overeengekomen wijziging treedt in werking op de dag volgend op die van de nederlegging van de laatste akte van bekrachtiging, sluiting of aanvaarding van de overeengekomen wijziging, overeenkomstig de voor iedere Partij geldende regels.
5. Elke Partij kan zich uit deze Overeenkomst terugtrekken door middel van een schriftelijke kennisgeving die ten minste zes maanden vooruit wordt ingediend. In dit geval komt aan de verplichtingen die krachtens deze Overeenkomst op de uittredende Partij rusten, een eind bij het verstrijken van de opzeggingstermijn.
6. Deze Overeenkomst wordt opgesteld in de Deense, Duitse, Engelse, Finse, Franse, Griekse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Spaanse, Zweedse en Russische taal; al deze teksten zijn gelijkelijk authentiek. Deze Overeenkomst wordt nedergelegd in het archief van het secretariaat van de Raad van de Europese Unie, dat elke Partij een gewaarmerkt afschrift daarvan doet toekomen.

**BIJLAGEN BIJ DE OVEREENKOMST INZAKE INTERNATIONALE
NORMEN VOOR DE HUMANE VANGST VAN DIEREN MET BEHULP VAN
VALLEN**

BIJLAGE I

DEEL I: NORMEN

**1. DOEL EN BEGINSELEN VAN DE NORMEN EN ALGEMENE
OPMERKINGEN**

1.1. DOEL

De normen hebben ten doel de in vallen gevangen dieren een voldoende welzijnsniveau te garanderen en dit welzijn verder te verbeteren.

1.2. BEGINSELEN

1.2.1. Bij de beoordeling of een vangmethode al dan niet humaan is, dient het welzijn van het gevangen dier te worden geëvalueerd.

1.2.2. De beoordeling of een vangmethode humaan is, wordt gebaseerd op het beginsel van de conformiteit met de minimumeisen (drempelwaarden) als omschreven in de rubrieken 2 en 3.

1.2.3. Bij de vaststelling van de normen wordt ervan uitgegaan dat de vallen selectief en doeltreffend moeten zijn en dienen te voldoen aan de relevante, door de betrokken Partijen vastgestelde eisen inzake veiligheid voor de mens.

1.3. ALGEMENE OPMERKINGEN

1.3.1. Als maatstaf voor het welzijn van dieren gelden indicatoren van het gemak of de moeite waarmee zij weerstand bieden aan stressfactoren in het milieu en de mate waarin zij er al dan niet in slagen die weerstand te bieden. Aangezien dieren op verschillende manieren weerstand pogen te bieden aan stressfactoren in het milieu, dient bij de beoordeling van hun welzijn een reeks parameters te worden gebruikt.

De indicatoren van het welzijn van dieren in vallen hebben onder meer betrekking op de fysiologie, de letsels en het gedrag. Aangezien sommige van deze indicatoren voor een aantal soorten niet zijn onderzocht, is nader wetenschappelijk onderzoek nodig om in het kader van de normen passende drempelwaarden vast te stellen.

Hoewel welzijn een rekbaar begrip is, wordt de term "humaan" uitsluitend gebruikt voor vangmethoden waarbij het welzijn van de betrokken dieren op een voldoende niveau wordt gehandhaafd, hoewel wordt erkend dat zich in het

geval van letale vallen in bepaalde situaties een korte periode van verminderd welzijn kan voordoen.

1.3.2. De krachtens de normen vastgestelde drempelwaarden voor de certificatie van vallen omvatten:

- a) voor levendvallen: het niveau van de indicatoren waaronder het welzijn van de gevangen dieren als ontoereikend wordt beschouwd; en
- b) voor letale vallen: de tijd die nodig is voor het bereiken van een toestand van bewusteloosheid en gevoelloosheid en de handhaving van deze toestand tot het dier sterft.

1.3.3. Onverminderd het feit dat de vangmethoden dienen te voldoen aan de in de punten 2.4 en 3.4 omschreven eisen, moet aandacht worden besteed aan de verdere verbetering van het ontwerp en de wijze van gebruik van de vallen, met name om:

- a) het welzijn van de in levendvallen gevangen dieren te verbeteren gedurende de tijd dat zij gevangen zitten;
- b) een snel bewustzijnsverlies en een snel optreden van gevoelloosheid te veroorzaken bij in letale vallen gevangen dieren; en
- c) het vangen van andere dieren dan de doelspecimens zoveel mogelijk te beperken.

2. EISEN INZAKE DE VANGST MET BEHULP VAN LEVENDVALLEN

2.1. OMSCHRIJVING

“Vangst met behulp van levendvallen” is de vangst met vallen die zijn ontworpen en worden opgezet om het gevangen dier niet te doden maar het op zodanige wijze in zijn bewegingsmogelijkheden te beperken dat een mens het direct kan aangrijpen.

2.2. PARAMETERS

2.2.1 Bij de beoordeling of een vangmethode met behulp van levendvallen al dan niet in overeenstemming is met de normen, dient het welzijn van het gevangen dier te worden geëvalueerd.

2.2.2. De parameters dienen de in de punten 2.3.1 en 2.3.2 genoemde gedrags- en trauma-indicatoren te omvatten.

2.2.3 Voor elke parameter moet de respons worden gekwantificeerd.

2.3. INDICATOREN

Toepassingsgebied

Deze Overeenkomst is van toepassing op de vangmethoden en de certificatie van vallen voor het vangen van de in het wild levende terrestrische of semi-aquatische zoogdieren die in bijlage I worden genoemd, en zulks

- a) met het oog op het beheer van de wilde fauna en flora met inbegrip van de bestrijding van plagen;
- b) voor het verkrijgen van bont, huiden of vlees; en
- c) voor de vangst van zoogdieren in het kader van de instandhouding daarvan.

ARTIKEL 4

Verplichtingen krachtens andere internationale overeenkomsten

1. Niets in deze Overeenkomst doet afbreuk aan de rechten en verplichtingen die voor de Partijen die lid zijn van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) voortvloeien uit de *Overeenkomst van Marrakesh tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie*.
2. Wat betreft de Partijen die geen lid zijn van de WTO, doet niets in deze Overeenkomst afbreuk aan hun rechten en verplichtingen krachtens de in bijlage II genoemde bilaterale overeenkomsten tussen die Partijen.

ARTIKEL 5

Bestaande maatregelen

Elke Partij mag op haar grondgebied het verbod handhaven op het gebruik van vallen waarvan het gebruik verboden was op de dag van de inwerkingtreding van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 6

Internationale samenwerking

Onverminderd het bepaalde in artikel 9 komen de Partijen overeen:

- a) rechtstreeks of in het kader van bevoegde internationale organisaties met elkaar samen te werken ten aanzien van vraagstukken van gemeenschappelijk belang die samenhangen met deze Overeenkomst; en
- b) op basis van gemeenschappelijk voordeel en vanuit de wens de handel te vergemakkelijken, de multilaterale samenwerking op het gebied van humane vangmethoden te ontwikkelen en te intensiveren.

ARTIKEL 7

Door de Partijen aangegane verplichtingen

3.2.1. Er moet worden bepaald na hoeveel tijd de dodingstechniek resulteert in bewustzijnsverlies en het optreden van gevoelloosheid; voorts moet worden gecontroleerd of deze toestand aanhoudt tot de dood (d.w.z. tot het optreden van de onomkeerbare hartstilstand).

3.2.2. Om de toestand van bewusteloosheid en gevoelloosheid te controleren, wordt gebruik gemaakt van de cornea- en de ooglidreflex of van enig ander alternatief criterium waarvan de wetenschappelijke bruikbaarheid is aangetoond².

3.3. INDICATOREN EN TIJDSLIMIETEN

Tijdslimiet voor het verdwijnen van de cornea- en de ooglidreflex	Soorten
45 seconden	<i>Mustela erminea</i>
120 seconden	<i>Martes americana</i> <i>Martes zibellina</i> <i>Martes martes</i>
300 seconden ³	alle andere in punt 4.1 genoemde soorten

3.4. DREMPELWAARDEN

Een vangmethode met behulp van letale vallen beantwoordt aan de normen indien:

- a) de gegevens voor één en dezelfde doelsoort betrekking hebben op ten minste 12 specimens; en
- b) ten minste 80% van deze dieren bewusteloos en gevoelloos wordt binnen de vastgestelde tijdslimiet en in deze toestand blijft tot de dood optreedt.

² Ingeval nadere tests noodzakelijk zijn om te bepalen of de vangmethode in overeenstemming is met de normen, kunnen aanvullende metingen worden uitgevoerd van het elektroencefalogram (EEG), de "Visual Evoked Response" (VER) en de "Sound Evoked Response" (SER).

³ Ter gelegenheid van de in artikel 9, onder b), bedoelde herbeoordeling na drie jaar beziet het Comité deze tijdslimiet, past - indien daartoe in het licht van de gegevens aanleiding bestaat - voor elke soort afzonderlijk de vastgestelde tijdslimiet aan teneinde die van 300 seconden tot 180 seconden te verlagen en stelt terzake een redelijke uitvoeringstermijn vast.

DEEL II: SOORTENLIJST EN TIJDSHEMA

4. LIJST VAN DE IN ARTIKEL 3 VAN DE OVEREENKOMST BEDOELDE SOORTEN EN TIJDSHEMA VOOR DE UITVOERING VAN DE OVEREENKOMST

4.1. SOORTENLIJST

De normen zijn van toepassing op de volgende soorten:

Triviale naam:	Wetenschappelijke soortnaam:
Coyote, prairiewolf	<i>Canis latrans</i>
Wolf	<i>Canis lupus</i>
Canadese bever	<i>Castor canadensis</i>
Europese bever	<i>Castor fiber</i>
Rode lynx	<i>Felis rufus</i>
Noord-Amerikaanse otter	<i>Lutra canadensis</i>
Europese otter	<i>Lutra lutra</i>
Canadese lynx	<i>Lynx canadensis</i>
Europese lynx	<i>Lynx lynx</i>
Amerikaanse marter	<i>Martes americana</i>
Vismarter	<i>Martes pennanti</i>
Sabelmarter	<i>Martes zibellina</i>
Boommarter	<i>Martes martes</i>
Europese das	<i>Meles meles</i>
Hermelijn	<i>Mustela erminea</i>
Wasbeerhond	<i>Nyctereutes procyonoides</i>
Muskusrat	<i>Ondatra zibethicus</i>
Wasbeer	<i>Procyon lotor</i>
Zilverdas	<i>Taxidea taxus</i>

In voorkomend geval zullen aan deze lijst in de toekomst nog meer soorten worden toegevoegd.

4.2. TIJDSHEMA VOOR DE UITVOERING VAN DE OVEREENKOMST

4.2.1. Zoals bepaald in artikel 7 van de Overeenkomst moeten de vangmethoden worden beproefd teneinde hun conformiteit met de onderhavige normen aan te tonen en moeten zij als zodanig worden gecertificeerd door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten:

- a) binnen 3 à 5 jaar na de inwerkingtreding van de Overeenkomst voor de vangmethoden met behulp van levendvallen, afhankelijk van de prioriteiten ten aanzien van de proeven en de beschikbaarheid van beproevingsinstallaties; en
- b) binnen 5 jaar na de inwerkingtreding van de Overeenkomst voor de vangmethoden met behulp van letale vallen.

- 4.2.2. Overeenkomstig artikel 7 van de Overeenkomst wordt binnen drie jaar volgend op de in punt 4.2.1 genoemde termijnen het gebruik van niet als conform de normen gecertificeerde vallen door de respectieve bevoegde autoriteiten van de Partijen verboden.
- 4.2.3. Indien een bevoegde autoriteit vaststelt dat de resultaten van de beproeving de certificatie van vallen voor bepaalde soorten of voor gebruik in bepaalde milieuomstandigheden niet rechtvaardigen, mag die bevoegde autoriteit het gebruik van de vallen op voorlopige basis blijven toestaan terwijl het onderzoek naar vervangingsvallen wordt voortgezet. De bevoegde autoriteit geeft de andere Partijen bij de Overeenkomst vooraf kennis van de vallen waarvan het gebruik voorlopig blijft toegestaan alsmede van de stand van het onderzoekprogramma.

DEEL III: RICHTSNOEREN

5. RICHTSNOEREN VOOR DE BEPROEVING VAN VALLEN EN ONDERZOEK INZAKE DE CONTINUE ONTWIKKELING VAN DE VANGMETHODEN

Om de nauwkeurigheid en betrouwbaarheid te garanderen van de wijze waarop de conformiteit van de vangmethoden met de eisen van de normen wordt aangetoond, dienen bij het onderzoek ter beproeving van die vangmethoden de algemene beginselen van goede experimentele praktijken te worden toegepast.

Indien in het kader van de Internationale Organisatie voor normalisatie (ISO) beproevingsprocedures worden vastgesteld die relevant zijn voor de manier waarop de conformiteit van de vangmethoden met bepaalde of met alle eisen van de normen wordt beoordeeld, worden die ISO-procedures dienovereenkomstig toegepast.

5.1. ALGEMENE RICHTSNOEREN

- 5.1.1. De beproeving dient te geschieden in overeenstemming met uitvoerige onderzoeksprotocollen.
- 5.1.2. De beproeving dient een evaluatie van het functioneren van het valmechanisme te omvatten.
- 5.1.3. Een beproeving van de vallen in het vrije veld is met name noodzakelijk ter beoordeling van de selectiviteit. Met dezelfde proef kunnen gegevens worden verzameld over de vangefficiëntie en de veiligheid voor de gebruiker.
- 5.1.4. Levendvallen moeten worden beproefd in een omheind gebied, met name bij de beoordeling van de fysiologische en gedragsparameters. Letale vallen moeten worden beproefd in een omheind gebied, met name bij het onderzoek naar het bewustzijnsverlies.
- 5.1.5. In het geval van proeven in het vrije veld moeten de vallen dagelijks worden gecontroleerd.
- 5.1.6. De doeltreffendheid waarmee een letale val een gevangen doelspecimen van het bewustzijn en van het leven berooft, moet worden beproefd op dieren die bij bewustzijn zijn en zich vrij kunnen bewegen. De metingen worden uitgevoerd in het laboratorium of in een omheind gebied en in het vrije veld. Onderzocht moet worden of de val de doelspecimens op vitale plaatsen kan treffen.
- 5.1.7. De volgorde van de testprocedures kan worden gewijzigd met het oog op een zo doeltreffend mogelijke evaluatie van de te onderzoeken vallen.
- 5.1.8. De vallen mogen de vallenzetter in normale gebruiksomstandigheden niet aan buitensporige risico's blootstellen.

- 5.1.9. In voorkomend geval moet bij de beproeving van de vallen een bredere scala van metingen worden uitgevoerd. De beproeving in het vrije veld dient eveneens onderzoek te omvatten naar de effecten van de opgezette vallen op zowel de doelsoort als andere soorten.

5.2. ONDERZOEKSITUATIE

- 5.2.1. De val moet worden opgezet en gebruikt overeenkomstig de meest deskundige aanwijzingen van de fabrikant of van derden.
- 5.2.2. Bij beproeving in een omheind gebied moet een locatie worden gebruikt die de dieren van de doelsoort een geschikt milieu biedt waar zij vrijelijk kunnen bewegen, zich kunnen verschuilen en de meeste normale gedragingen aan de dag kunnen leggen. Het dient mogelijk te zijn de vallen zo op te stellen dat de gevangen dieren kunnen worden geobserveerd. De val moet zo worden opgezet dat van het hele verloop van de vangst een video- en geluidsopname kan worden gemaakt.
- 5.2.3. Voor de beproeving in het vrije veld moeten locaties worden geselecteerd die representatief zijn voor die waar de vallen in de praktijk zullen worden gebruikt. Aangezien onderzoek naar de selectiviteit van de val en naar eventuele ongunstige effecten van de val op andere soorten dan de doelsoort belangrijke redenen zijn voor de beproeving in het vrije veld, kan het nodig zijn voor het uitvoeren van veldexperimenten locaties te selecteren in verschillende habitats, waar de kans op het aantreffen van diverse niet-doelsoorten voldoende groot is. Er moeten foto's worden gemaakt van elke val, de manier waarop zij is opgezet en de algemene omgeving. Men zorg ervoor dat het identificatienummer van de val te zien is op een foto die gemaakt is vóór, en op een andere die gemaakt is na iedere gedocumenteerde vangst.

5.3. PERSONEEL

- 5.3.1. Het bij de beproeving betrokken personeel dient over de passende kwalificaties en opleiding te beschikken.
- 5.3.2. Onder de bij de beproevingen betrokken personeelsleden dient ten minste één persoon te zijn die ervaren is in het gebruik van de vallen en in staat is de bij de beproeving gebruikte dieren te vangen, en ten minste één persoon die ervaring heeft van de diverse methoden ter beoordeling van het welzijn van dieren in levendvallen en de diverse methoden ter beoordeling van de staat van bewusteloosheid van dieren in letale vallen. Zo dienen bijvoorbeeld de beoordeling van de gedragingen der dieren als reactie op het vangen en de beoordeling van de valschuwheid beslist te worden uitgevoerd door een ervaren persoon die vertrouwd is met de interpretatie van dat soort gegevens.

5.4. BIJ DE BEPROEVING VAN DE VALLEN GEBRUIKTE DIEREN

- 5.4.1. De dieren die worden gebruikt bij proeven in een omheind gebied dienen in goede gezondheid te verkeren en representatief te zijn voor de dieren die in het wild zullen worden gevangen. De dieren die worden gebruikt, mogen niet eerder met het type val dat wordt uitgetest in aanraking zijn gekomen.
- 5.4.2. Vóór de proef moeten de dieren in passende omstandigheden worden gehuisvest en moeten hun voldoende voedsel en water worden verstrekt. De dieren mogen niet op zodanige wijze worden gehuisvest dat hun welzijn daardoor reeds negatief wordt beïnvloed.
- 5.4.3. De dieren moeten aan het omheinde proefgebied worden gewend alvorens een begin wordt gemaakt met de beproeving.

5.5. WAARNEMINGEN

5.5.1. Gedrag

- 5.5.1.1. De gedragswaarnemingen moeten worden uitgevoerd door een persoon met ervaring, met name ten aanzien van de ethologie van de betrokken soort.
- 5.5.1.2. Valschuwheid kan worden geëvalueerd door een dier in een gemakkelijk herkenbare situatie in de val te laten lopen, het dier vervolgens in een vergelijkbare situatie aan de val bloot te stellen en het gedrag ervan te observeren.
- 5.5.1.3. Er moet zorgvuldig een onderscheid worden gemaakt tussen reacties op incidentele prikkels en reacties op de val of de vangsituatie.

5.5.2. Fysiologie

- 5.5.2.1. Een aantal dieren moet vóór de proef met telemetrische recorders (voor het meten van de hartslag, de ademhaling, enz.) worden uitgerust. Tussen het aanbrengen van de recorder en het uitvoeren van de vangproef dient voldoende tijd te verlopen om het dier te laten bekomen van eventuele door het aanbrengen van de recorder veroorzaakte stress.
- 5.5.2.2. Alle voorzorgen moeten in acht worden genomen om foutieve of vertekende waarnemingen en metingen, met name als gevolg van menselijke interventie, zoveel mogelijk uit te sluiten.
- 5.5.2.3. Wanneer biologische monsters (b.v. van bloed, urine, speeksel, ...) worden genomen, dient dit te geschieden op goed gekozen tijdstippen, ten opzichte van het moment van de vangst, rekening houdend met de tijdafhankelijkheid van de te evalueren parameter. Voorts moeten de volgende types gegevens worden verzameld: gegevens - gerelateerd aan diverse activiteiten - met betrekking tot een elders gehuisveste controlegroep van in goede conditie verkerende dieren; beginwaarden gemeten bij de proefspecimens vóór de vangst; enkele referentiegegevens verkregen na extreme prikkeling (bijvoorbeeld na toediening van adrenocorticotroop hormoon).

5.5.2.4. Alle biologische monsters moeten, overeenkomstig de stand van de wetenschappelijke kennis, op een zo goed mogelijke wijze worden genomen en opgeslagen teneinde een goede bewaring tot op het moment van de analyse te garanderen.

5.5.2.5. De gebruikte analysemethoden moeten zijn gevalideerd.

5.5.2.6. In het geval van letale vallen moet, wanneer neurologisch onderzoek van de reflexen (b.v. pijn, oogreflexen, enz.) wordt uitgevoerd in combinatie met EEG- en/of VER- of SER-metingen, dit onderzoek worden uitgevoerd door een deskundige zodat relevante gegevens over de bewustzijnstoestand van het dier of de doeltreffendheid van de dodingstechniek worden verkregen.

5.5.2.7. Als de dieren niet binnen de in het testprotocol vermelde tijd bewusteloos en gevoelloos zijn geworden, moeten zij op humane wijze worden afgemaakt.

5.5.3. Letsels en pathologische verschijnselen

5.5.3.1. Ieder proefdier moet zorgvuldig op alle soorten letsels worden onderzocht. Eventuele breuken moeten met behulp van radiografisch onderzoek worden opgespoord.

5.5.3.2. Voorts moet een gedetailleerd pathologisch onderzoek van de dode dieren worden uitgevoerd. Het *post mortem* onderzoek moet worden verricht door een ervaren dierenarts overeenkomstig de algemeen aanvaarde veterinaire onderzoekpraktijken.

5.5.3.3. De organen en/of lichaamsdelen die letsels vertonen, moeten macroscopisch en in voorkomend geval histologisch worden onderzocht.

5.6. RAPPORTAGE

5.6.1. Het onderzoeksrapport dient alle relevante informatie te bevatten over proefopzet, materiaal en methoden en resultaten, en met name:

- a) de technische beschrijving van het ontwerp van de val, met inbegrip van het materiaal waaruit zij is vervaardigd;
- b) de gebruiksaanwijzingen van de fabrikant;
- c) een omschrijving van de proefsituatie;
- d) de weersomstandigheden, en met name de temperatuur en de dikte van de sneeuwlaag;
- e) het bij de beproeving betrokken personeel;
- f) het aantal proefdieren en het aantal beproefde vallen;
- g) het totale aantal gevangen exemplaren van de doelsoort en van niet-doelsoorten, uitgesplitst per soort, alsmede hun relatieve abundantie in het betrokken gebied (“zeldzaam”, “algemeen” of “zeer talrijk”);
- h) de selectiviteit;

- i) eventuele aanwijzingen dat de val zich heeft gesloten en een dier heeft verwond dat niet werd gevangen;
- j) gedragswaarnemingen;
- k) de cijfers met betrekking tot alle gemeten fysiologische parameters en de toegepaste methoden;
- l) de beschrijving van de letsels, met inbegrip van het resultaat van het *post mortem* onderzoek;
- m) de tijd die nodig is voor het bereiken van een toestand van bewusteloosheid en gevoelloosheid; en
- n) de statistische analyses.

DEEL IV: ONDERZOEK

6. ONDERZOEKPROGRAMMA'S GERICHT OP EEN BETERE OMSCHRIJVING VAN DE NORMEN

Wanneer vangsystemen worden beproefd, moeten zij worden geëvalueerd aan de hand van een passende reeks indicatoren van het welzijn van de gevangen dieren. Aangezien dergelijke indicatoren, en met name aanvullende fysiologische en gedragsparameters, voor diverse diersoorten nog niet zijn ontwikkeld c.q. nog niet worden gebruikt, moet de opneming daarvan in de normen voor de betrokken soorten worden gevalideerd via wetenschappelijk onderzoek ter bepaling van het basale niveau, de variabiliteit van de respons en andere relevante criteria.

6.1. DOELSTELLINGEN

Het onderzoek dat de Partijen overeenkomstig artikel 9 bevorderen en stimuleren, dient er in het bijzonder op gericht te zijn de basislijn- en referentiegegevens te verzamelen die noodzakelijk zijn voor de vaststelling van drempelwaarden voor bijkomende parameters en de relevantie te beoordelen van andere welzijnsindicatoren, met inbegrip van een aantal fysiologische en gedragsindicatoren, die momenteel niet in de specificaties van punt 2.3 van de normen zijn opgenomen.

6.2. ONDERZOEKPROGRAMMA'S MET BETREKKING TOT WELBEPAALEN SOORTEN

Ter vergroting van de wetenschappelijke kennis inzake de beoordeling van het welzijn van in vallen gevangen dieren, bevorderen de diverse Partijen verder onderzoek ten aanzien van de in de volgende tabel genoemde soorten. Dit onderzoek dient te worden voltooid binnen de voorgeschreven termijn vanaf de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

Soort	Verantwoordelijke partij	Termijn
<i>Ondatra zibethicus</i>	Europese Gemeenschap	3 jaar
<i>Procyon lotor</i>	Canada	3 jaar
<i>Martes zibellina</i>	Rusland	3 jaar

6.3. IN HET BIJZONDER TE ONDERZOEKEN PARAMETERS

6.3.1. De te onderzoeken parameters omvatten met name:

- a) gedragingen die een reactie zijn op het vangen, met inbegrip van geluiden, extreme paniek, de tijd die verloopt eer een uit een val losgelaten dier zich weer normaal gaat gedragen, en valschuwheid. Bij het valschuwheidsonderzoek moet worden geëvalueerd in welke mate de dieren de vangsituatie waarin zij eerder zijn terechtgekomen, vermijden c.q. de betrokken vallen proberen te ontwijken; en

- b) fysiologische criteria zoals hartritme en aritmie alsmede biochemische parameters (bepalingen op bloed, urine of speeksel) die bruikbaar zijn bij de betrokken soort, met inbegrip van de glucocorticoïdspiegel, de prolactinespiegel, de kreatinekinase-activiteit, de lactaatdehydrogenasespiegel (zo mogelijk iso-enzym 5) en de bèta-endorfinespiegel (voor zover de tests bestaan).

6.3.2. De omvang van de fysiologische respons wordt bepaald aan de hand van het basale niveau, het extreme niveau en het veranderingspatroon in de tijd van elke parameter.

6.3.3. Onder "basaal niveau" wordt verstaan de waarde die een fysiologische variabele (hoeveelheid, concentratie of index) aanneemt wanneer het dier door geen enkele externe factor wordt gestoord. Voor fysiologische grootheden die in de loop van enkele seconden of minuten variëren, moet het basale niveau worden gerelateerd aan een specifieke activiteit zoals liggen, staan, lopen of rennen en springen. Onder "extreem niveau" wordt verstaan een niveau dat het maximum- of minimumniveau voor de betrokken dieren benadert. De hierboven vermelde fysiologische reacties zijn vermoedelijk eigen aan alle zoogdieren, maar voor iedere onderzochte soort dienen het basale niveau, het extreme niveau en het veranderingspatroon in de tijd precies te worden bepaald.

6.3.4. De aspecten van de fysiologische respons die als indicatoren van ontoereikend welzijn in aanmerking komen, zijn of het gemeten niveau sterk van het normale niveau verschilt en of deze afwijking van de normale toestand lang aanhoudt.

6.4. CONTROLE OP DE ONDERZOEKPROGRAMMA'S

Het Comité controleert en coördineert het door de Partijen overeenkomstig artikel 9 bevorderde en gestimuleerde onderzoek.

BIJLAGE II

1. Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Russische Federatie, anderzijds, gesloten te Brussel op 17.7.1995 en van kracht geworden op 1.2.1996;
2. Partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Russische Federatie, anderzijds, gesloten te Korfoe op 24.6.1994;
3. Overeenkomst inzake de handel en de handelsrelaties tussen de Russische Federatie en Canada, van kracht geworden op 29.12.1992.

BIJLAGE III

DE SCHEIDSRECHTERLIJKE INSTANTIE

Artikel 1

De klager stelt het Comité in kennis van het feit dat hij het geschil overeenkomstig artikel 15 van de Overeenkomst aan arbitrage wil onderwerpen. De kennisgeving dient het voorwerp van de arbitrage te omvatten en in het bijzonder de bepalingen van de Overeenkomst te vermelden waarvan de uitlegging of toepassing aanleiding heeft gegeven tot betwisting.

Artikel 2

1. De scheidsrechterlijke instantie bestaat uit drie leden.
2. Bij geschillen tussen twee Partijen wijst elk van de opponenten een scheidsrechter aan. Bij geschillen tussen meer dan twee Partijen wijzen de Partijen die hetzelfde belang verdedigen, gezamenlijk en in onderling overleg één scheidsrechter aan. In beide gevallen wijzen de twee aldus aangewezen scheidsrechters in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van de scheidsrechterlijke instantie aan.
3. In geen geval mag de voorzitter van de scheidsrechterlijke instantie:
 - i) een onderdaan zijn van één van de bij het geschil betrokken Partijen;
 - ii) banden hebben met de bij het geschil betrokken Partijen; of
 - iii) zich in enige andere hoedanigheid met het geschil hebben ingelaten.
4. In eventuele vacatures bij de scheidsrechterlijke instantie wordt op dezelfde wijze voorzien als ten aanzien van de initiële aanwijzing is bepaald.

Artikel 3

Indien binnen een termijn van 60 dagen na de aanwijzing van de scheidsrechters door de Partijen nog geen voorzitter van de scheidsrechterlijke instantie is aangewezen, mag een betrokken partij de voorzitter van het Internationaal Gerechtshof verzoeken een voorzitter aan te wijzen.

Artikel 4

1. De scheidsrechterlijke instantie spreekt zich uit in strikte overeenstemming met de bepalingen van de Overeenkomst, het internationaal recht en een vaste taakomschrijving die als volgt luidt:

“In het licht van de feiten en de relevante bepalingen van de Overeenkomst (de relevante bepalingen hier specificeren) vaststellen of een Partij haar verplichtingen krachtens de Overeenkomst is nagekomen, en terzake uitspraak doen”.

2. De scheidsrechterlijke instantie vergewist zich ervan dat de eis op solide feitelijke en juridische gronden berust.

Artikel 5

1. Tenzij de bij het geschil betrokken Partijen anders overeenkomen, stelt de scheidsrechterlijke instantie haar eigen reglement voor de procesvoering vast.
2. Het reglement voor de procesvoering van de scheidsrechterlijke instantie dient in ieder geval in overeenstemming te zijn met deze bijlage, met de draagwijdte van de bevoegdheid van de scheidsrechterlijke instantie om uitspraken te doen en met de beginselen inzake een behoorlijke procesgang overeenkomstig het internationaal recht en de internationale praktijk.

Artikel 6

De bij het geschil betrokken Partijen vergemakkelijken de werkzaamheden van de scheidsrechterlijke instantie en stellen met name alles in het werk om:

- a) de instantie alle relevante documenten, gegevens en faciliteiten te verstrekken, waarbij uitsluitend interne wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften in acht moeten worden genomen; en
- b) de instantie in voorkomend geval in staat te stellen getuigen en deskundigen op te roepen en met hun verklaringen rekening te houden.

Artikel 7

De Partijen en de scheidsrechters behoeden het vertrouwelijk karakter van alle informatie die hun in de loop van de arbitrageprocedure in vertrouwen wordt verstrekt.

Artikel 8

De kosten van de arbitrageprocedure, met inbegrip van de honoraria en de reiskosten van de scheidsrechters, de vertalings- en secretariaatskosten en andere daarmee samenhangende uitgaven, worden gelijkelijk over de bij het geschil betrokken Partijen omgeslagen.

Artikel 9

De scheidsrechterlijke instantie kan tegenvorderingen die rechtstreeks samenhangen met het voorwerp van het geschil, in overweging nemen en terzake uitspraak doen.

Artikel 10

De scheidsrechterlijke instantie doet, zowel in procedurekwesties als over de grond van het geschil, uitspraak bij meerderheid van stemmen van de scheidsrechters. De stemverdeling wordt niet bekendgemaakt.

Artikel 11

1. De scheidsrechterlijke instantie spreekt zich uit uiterlijk 180 dagen na de dag waarop de voorzitter werd aangewezen.
2. Indien de bij het geschil betrokken Partijen daarmee instemmen, kan de scheidsrechterlijke instantie bij eenstemmige beslissing de termijn voor het vellen van haar uitspraak verlengen.

Artikel 12

1. De uitspraak van de scheidsrechterlijke instantie dient schriftelijk met redenen te worden omkleed.
2. Geschillen over de uitlegging of de wijze van uitvoering van de uitspraak van de scheidsrechterlijke instantie mogen door elke bij het geschil betrokken Partij worden voorgelegd aan de scheidsrechterlijke instantie die de uitspraak heeft gedaan.

Artikel 13

De uitspraak van de scheidsrechterlijke instantie is onherroepelijk, verbindend voor de bij het geschil betrokken Partijen en niet vatbaar voor beroep.

BIJLAGE IV

VERKLARINGEN VAN DE PARTIJEN

**VERKLARING VAN DE RUSSISCHE FEDERATIE MET BETREKKING
TOT ARTIKEL 10, LID 1, ONDER d)**

De Russische Federatie bevestigt hierbij dat de afwijkingen die in voorkomend geval krachtens artikel 10, lid 1, onder d), van de Overeenkomst worden toegestaan, uitsluitend het gebruik betreffen van traditionele houten vallen voor het vangen van *Martes zibellina* en *Mustela erminea* door trappers behorend tot de inheemse gemeenschappen van de territoria in het hoge noorden en het verre oosten van Siberië.

De Russische Federatie bevestigt eveneens dat de met die vangmethoden gevangen dieren ten hoogste 1,4% (voor *Martes zibellina*) resp. 3,5% (voor *Mustela erminea*) vertegenwoordigen van het totale aantal specimens van die soorten dat in de Russische Federatie wordt gevangen.

**GEZAMENLIJKE VERKLARING VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP
EN DE RUSSISCHE FEDERATIE MET BETREKKING TOT ARTIKEL 4,
LID 2, EN ARTIKEL 15**

De Europese Gemeenschap en de Russische Federatie komen overeen dat de bepalingen van artikel 15 van deze Overeenkomst voorrang hebben boven de overeenkomstige bepalingen van de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Russische Federatie, anderzijds, gesloten te Brussel op 17.7.1995 en van kracht geworden op 1.2.1996 (de "Interimovereenkomst") en de Partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Russische Federatie, anderzijds, gesloten te Korfoe op 24.6.1994 (de "PSO").

De Europese Gemeenschap en de Russische Federatie zullen de situatie opnieuw bezien ingeval uitvoeringsmaatregelen worden getroffen krachtens artikel 27, lid 4, van de Interimovereenkomst en/of artikel 101 van de PSO.

**VERKLARING VAN DE RUSSISCHE FEDERATIE BETREFFENDE EEN
SPECIFIEK VERBOD OP HET GEBRUIK VAN DE TRADITIONELE
WILDKLEM MET STALEN BEUGELS**

Conform de doelstellingen van de Overeenkomst inzake internationale normen voor de humane vangst van dieren met behulp van vallen ("de Overeenkomst") verbindt de Russische Federatie zich ertoe het gebruik van traditionele wildklemmen met stalen beugels - het enige type wildklemmen dat momenteel op haar grondgebied wordt gebruikt - uiterlijk tegen 31 december 1999 te verbieden, op voorwaarde dat internationale financiële hulp ter dekking van de economische kosten die aan de vervanging van die vallen zijn verbonden, ter beschikking wordt gesteld. Indien die financiële hulp niet ter beschikking wordt gesteld, verbindt de Russische Federatie zich ertoe het gebruik van traditionele wildklemmen met stalen beugels te verbieden binnen een termijn van vier jaar vanaf de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

VERKLARING VAN DE REGERING VAN CANADA BETREFFENDE DE TERMIJNEN VOOR DE VERSNELDE AFSCHAFFING VAN DE TRADITIONELE WILDKLEM MET STALEN BEUGELS

Conform de doelstellingen van de Overeenkomst inzake internationale normen voor de humane vangst van dieren met behulp van vallen ("de Overeenkomst") en overeenkomstig artikel 7 van die Overeenkomst, verklaart Canada het volgende:

1. Het gebruik van alle levendvallen van het beugelklemtype wordt in Canada vanaf de dag waarop de Overeenkomst in werking treedt, verboden voor de volgende soorten:

<i>Martes americana</i>	<i>Martes pennanti</i>
<i>Mustela erminea</i>	<i>Taxidea taxus</i>
<i>Castor canadensis</i>	<i>Lutra canadensis</i>
<i>Ondatra zibethicus</i>	

- 2.a) In het licht van de reeds beschikbare resultaten van beproevingen zal het gebruik van traditionele wildklemmen met stalen beugels worden verboden voor de overige in Canada voorkomende soorten van bijlage I van de Overeenkomst, namelijk:

<i>Canis latrans</i>	<i>Canis lupus</i>
<i>Felis rufus</i>	<i>Lynx canadensis</i>
<i>Procyon lotor</i>	

- b) Dit verbod wordt van kracht op de laatste van beide hierna genoemde data:
 - i) het einde van het complete veldproevenseizoen dat in oktober 1999 begint; of
 - ii) het einde van de voor de beproevingen en de tenuitvoerlegging noodzakelijke periode, als omschreven onder c).
- c) De "voor de beproevingen en de tenuitvoerlegging noodzakelijke periode" als bedoeld in punt 2, onder b), sub ii), omvat twee complete veldproevenseizoenen en een jaar na het einde van het tweede veldproevenseizoen, te rekenen vanaf de definitieve sluiting van de Overeenkomst door de Raad van de Europese Unie.
- d) Voor Canada loopt een veldproevenseizoen (als bedoeld in punt 2, onder b), sub i), en onder c)) van 1 oktober tot 31 maart.

3. **Met het oog op het bepaalde in punt 2, onder b), is deze verklaring van kracht gedurende de periode tussen de definitieve sluiting van de Overeenkomst door de Raad van de Europese Unie en de inwerkingtreding van de Overeenkomst, voor zover die Overeenkomst (voor alle duidelijkheid: met inbegrip van de daaraan gehechte verklaringen) door de Europese Gemeenschap conform de bepalingen daarvan wordt toegepast.**

VERKLARING VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP

De Europese Gemeenschap is de mening toegedaan dat de ondertekening van de Overeenkomst inzake internationale normen voor de humane vangst van dieren met behulp van vallen een belangrijke en substantiële stap vormt in de richting van het garanderen van een voldoende welzijnsniveau voor in vallen gevangen dieren.

De EG bevestigt derhalve dat zij geen maatregelen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 3254/91 van de Raad zal treffen gedurende de tijd die redelijkerwijs nodig is voor de bekrachtiging van deze Overeenkomst door de andere Partijen en, na de bekrachtiging, zolang deze Overeenkomst van kracht blijft en conform de bepalingen ervan wordt toegepast.

ISSN 0254-1513

COM(97) 251 def.

DOCUMENTEN

NL

02 03 14

Catalogusnummer : CB-CO-97-264-NL-C

ISBN 92-78-20794-2

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg